

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/28/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8319207590
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8319207590.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Moniky Juskovej a JUDr. Eduarda Valenčina, v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, v zastúpení Remedium legal, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava – mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: A. B. C., nar. XX.X.XXXX, bytom D. XXXX/XX, XXX XX E., zastúpená JUDr. Ing. Renátou Vorobeľovou, advokátkou, Lipová 1, Humenné, o zaplatenie 77.531,81 EUR s príslušenstvom, o odvolaní pôvodného žalobcu a žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 12C/41/2019-166 zo dňa 12.1.2022 takto

rozhodol:

Potvrdzuje výrok, ktorým súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

Vo zvyšku mení rozsudok tak, že žalobu zamietá.

Žalovanej priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o výške nároku rozhodne prvoinštančný súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom č.k. 12C/41/2019-166 zo dňa 12.1.2022 prvoinštančný súd rozhodol o spore medzi pôvodným žalobcom Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a.s., Grösslingova 77, Bratislava, IČO: 31 351 026, proti A. B. C. tak, že:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 61.692, 82 eur spolu s úrokom vo výške 5,99% ročne zo sumy 61.692,82 eur od dňa 18.01.2014 do zaplatenia, s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 61.692,82 eur od 18.01.2014 do zaplatenia, to všetko v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v článku V bod 4 Úverovej zmluvy zo dňa 06.06.2008 „ Súčasne sa zvyšuje platná úroková sadzba zostatku úveru o 5% “ je neprijateľná a z tohto dôvodu n e p l a t n á.

IV. Určuje, že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných obchodných podmienkach pre stavebné sporenie FLEXIBIL v § 4 Poplatok za uzavretie zmluvy bod.1. „Stavebný sporiteľ je povinný zaplatiť poplatok za uzavretie zmluvy o stavebnom sporení v zmysle sadzobníka poplatkov a to do 90 dní od doručenia návrhu zmluvy o stavebnom sporení do ústredia stavebnej sporiteľne.“ je neprijateľná a z tohto dôvodu n e p l a t n á.

V. Určuje, že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných obchodných podmienkach pre stavebné sporenie FLEXIBIL v §13 Náklady a poplatky bod. 2. „ Stavebná sporiteľňa účtuje ročný poplatok za vedenie sporiteľského, úverového a medziúverového účtu vo výške stanovenej v sadzobníku poplatkov.“ Bod.3. Za ďalšie služby účtuje stavebná sporiteľňa poplatky v zmysle sadzobníka poplatkov, ktorý je zverejnený na všetkých obchodných miestach stavebnej sporiteľne, ako aj na internetovej stránke stavebnej sporiteľne www.wustenrot.sk. je neprijateľná a z tohto dôvodu n e p l a t n á.

VI. Určuje, že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných obchodných podmienkach pre stavebné sporenie FLEXIBIL v §19 Rozhodovanie sporov „ Zmluvné strany (stavebná sporiteľňa, poberateľ úveru, ručiteľ, resp. ďalšie zúčastnené osoby),sa na návrh stavebnej sporiteľne dohodli na nasledovnej rozhodcovskej doložke: Vo všetkých sporoch, ktoré vznikli alebo vzniknú v súvislosti s platobným stykom, ako aj všetky ostatné spory z bankových obchodov alebo v súvislosti s nimi, ďalej spory, ktoré vznikli alebo vzniknú zo zmlúv súvisiacich s týmito obchodmi, vrátane sporov o ich platnosť, výklad alebo zrušenie, a stavebná sporiteľňa pokiaľ v nich bude žalobcom, predloží ich na rozhodnutie stálemu rozhodcovskému súdu zriadenému v zmysle zákona č. 510/2002 Z.z. o platobnom styku,“ je neprijateľná a z tohto dôvodu n e p l a t n á.

VII. P r i z n á v a žalobcovi vo vzťahu k žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 59 %, s tým, že o výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Prvoinštančný súd tak rozhodol v poradí druhým rozsudkom po tom, čo prvé rozhodnutie bolo uznesením odvolacieho súdu 17Co/172/2018-260 zrušené vo vyhovujúcom výroku a vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie prvoinštančnému súdu.

Súd s pôvodným žalobcom Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a.s., Bratislava konal a rozhodol, pričom zistil, že žalobe bolo potrebné vyhovieť čiastočne.

Prvoinštančný súd aplikoval ust. § 497 Obchodného zákonníka, ďalej vychádzal z § 1 ods. 1, 2 písm. e/, zákona č. 258/2001 Z.z., ďalej z § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. a z ust. § 52 ods. 1, 2, 4 OZ, ďalej z § 53 ods. 1, 2, 4, 5, 9 Občianskeho zákonníka, z ust. § 54 ods. 1, 2 OZ a ďalej z ust. § 517 ods. 1, 2 OZ, § 563 OZ a § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. Poukázal aj na ust. § 298 ods. 1 CSP. Nespornou skutočnosťou je, že dňa 6.6.2008 žalobca uzatvoril so žalovanou a jej manželom zmluvu o stavebnom úvere, v zmysle zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení. Prvoinštančný súd posúdil uvedenú zmluvu ako zmluvu spotrebiteľskú, pretože žalobca v danom prípade má charakter dodávateľa a žalovaná má charakter spotrebiteľa, teda osoby, ktorá vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom. Prvoinštančný súd dospel k záveru, že na daný právny vzťah, vzhľadom na výluku vyplývajúcu z § 1 ods. 2 písm. e/ zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. tento zákon nie je možné aplikovať, pretože poskytnutý úver v danej veci presahuje sumu 20.000 eur.

Prvoinštančný súd skôr, než sa zaoberal prejednávanou vecou, skúmal, či došlo k riadnemu predčasnému zosplatneniu tohto úveru. Riadny postup zosplatnenia úveru namietala žalovaná.

Prvoinštančný súd aplikoval ust. § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Zistil, že zosplatneniu úveru predchádzalo upozornenie žalobcu Posledná výzva zo dňa 27.9.2010 pred jednorazovým zosplatnením podľa § 53 ods. 9 OZ. Žalobca v konaní dôkaz o odoslaní poslednej výzvy žalovanej nepredložil. Zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 29.11.2021 prehlásil, že žalobca nemôže preukázať odoslanie tejto výzvy žalovanej.

Prvoinštančný súd preto dospel k záveru, že neboli splnené podmienky pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru – zosplatnenie, keďže žalobca nepreukázal odoslanie upozornenia poslednej výzvy zo dňa 27.9.2010 žalovanej.

Nasledoval ďalší úkon, a to okamžité zosplatnenie úveru, na základe listu žalobcu zo dňa 30.11.2010.

Prvoinštančný súd dospel k záveru, že nedošlo k platnému zosplatneniu úveru, čo však nezbavuje žalovanú povinnosti zaplatiť žalobcovi splátky, ktoré sú splatné ku dňu rozhodovania súdu, a to bez poplatkov za poskytnutie úveru, za vedenie účtu, za upomienky a sankčné úroky.

Neprijateľnou podmienkou podľa prvoinštančného súdu je podmienka uvedená v § 4 Všeobecných obchodných podmienok, kde je uvedený poplatok za uzavretie zmluvy. Toto plnenie, ktoré je po materiálnej stránke spoplatnené, nebolo dodané žalovanej, ale slúžilo len záujmom dodávateľa. Tým, že žalobca od žalovanej požadoval úhradu poplatku za uzavretie zmluvy, poškodzoval tým žalovanú a zároveň ju vystavil neprimeranému dojednávaniu o cene úveru a jej neprimeranému navyšovaniu.

Ďalšia neprijateľná podmienka je poplatok za poskytnutie úveru, poplatok za spracovanie úveru, zavedenie účtu. Aj v tomto rozsahu podľa prvoinštančného súdu predstavujú tieto poplatky

neprípustné finančné záväzky spotrebiteľa, za plnenia ktoré mu po materiálnej stránke nie sú dodané a slúžia v skutočnosti záujmom výhradne dodávateľa a zakladajú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Ide o administratívnu agendu veriteľa, súvisiacu s poskytnutím úveru, a teda nejedná sa o žiadne plnenie, ktoré by spotrebiteľ si objednal, ale toto slúži výlučne v prospech veriteľa. Ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 4 písm. v/ Občianskeho zákonníka.

Za ďalšie neprijateľné zmluvné podmienky považoval prvoinštančný súd náklady a poplatky podľa § 13 Všeobecných obchodných podmienok. Žalobca za upomienky účtoval poplatky podľa Sadzobníka poplatkov podľa § 13 ods. 3 Všeobecných obchodných podmienok, ktoré poplatky sú zverejňované na všetkých obchodných miestach stavebnej sporiteľne, ako aj na internetovej stránke stavebnej sporiteľne Wüstenrot. V čl. VI. bod 2 úverovej zmluvy bolo uvedené prehlásenie, že preberateľ úveru prehlasuje, že osobne prevzal aktuálne platný sadzobník poplatkov žalobcu. Výška poplatkov nebola dojednaná individuálne, výslovný súhlas spotrebiteľa neznamena, že ak spotrebiteľ podpísal formulárovú zmluvu s podmienkami v nej uvedeným, že výslovne s podmienkami súhlasil.

Upomienka nemá mať sankčný charakter, teda nemá byť potenciálnym zdrojom neodôvodneného prospechu pre dodávateľa. Výška poplatku za upomienku nebola jednotná a podľa názoru súdu prekračuje prijateľnú náhradu nákladov za upomienku, najmä nákladov na papier, tlač a poštovné.

Súdna kontrola neprijateľnosti zmluvných podmienok je abstraktná, už samotná spôsobilosť danej zmluvnej podmienky poškodiť žalovaného je dôvodom na vyhlásenie tejto zmluvnej podmienky za neprijateľnú bez ohľadu na to, či v danom prípade skutočne došlo k poškodeniu žalovaného alebo nie. Už samotná skutočnosť, že dodávateľ uplatňuje poplatky za upomienky ako poplatky podľa sadzobníka, nie ako vyúčtovanie reálnych zdokumentovaných nákladov, tieto poplatky môže účtovať ľubovoľne často, je táto povinnosť spotrebiteľa spôsobilá neprímerane sankcionovať dlžníka.

Za primerané možno považovať iba uplatňovanie nákladov spojených s upomienkou, ktoré sú ale nižšie, než uplatňovaný poplatok. Navyše, tieto náklady vždy dodávateľ musí preukázať.

Za neprijateľnú zmluvnú podmienku prvoinštančný súd považoval aj tzv. rozhodcovskú doložku, ktorá bola dohodnutá v § 19 Všeobecných obchodných podmienok.

Preto prvoinštančný súd vyhovel žalobe len čiastočne. Pri určení výšky priznaného nároku vychádzal z prehľadu žalobcu o stave na účte žalovanej od 15.5.2008 do 31.12.2013. Súd z tejto sumy odpočítal vyúčtovaný poplatok za poskytnutý úver, poplatok za vedenie účtu, poplatky za upomienky, sankčné úroky. Sankčné úroky súd nepriznal žalobcovi, pretože súd ich považuje za neprímeranú sankciu a podľa prvoinštančného súdu aj v rozpore s dobrými mravmi. Tieto všetky poplatky, vrátane sankčných úrokov spolu predstavujú sumu 15.838,99 eur. Žalobca si uplatňoval v žalobe sumu 77.531,81 eur. Od tejto sumy súd odpočítal 15.828,99 eur a prikázal žalobcovi zvyšnú čiastku uhradiť.

Prvoinštančný súd priznal žalovanej aj nárok na úroky z omeškania vo výške 5,99 % ročne. Úroky z omeškania priznal odo dňa 3.7.2012 do zaplatenia. V tento deň žalovaná nebola v omeškaním so splatením celého úveru, úver nebol platne zosplatený. Prvoinštančný súd preto vychádzal z § 563 OZ a priznal žalobcovi úrok z omeškania od 18.1.2014, to znamená prvým dňom nasledujúcim po doručení žaloby žalovanej.

V tejto súvislosti považoval námietku premlčania nároku za nedôvodnú.

Prvoinštančný súd o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 2 CSP. Úspešnému žalobcovi priznal vo vzťahu k žalovanej nárok na náhradu trov konania. Percentuálnu výšku úspechu vypočítal podľa miery úspechu strán sporu v merite uplatneného nároku.

3. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie žalovaná. Žalovaná v odvolaní namietala rozsudok prvoinštančného súdu vo vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania.

Žalovaná v odvolaní uviedla, že v danom prípade neboli splnené podmienky pre zosplatenie úveru. Nárok je potrebné uplatniť v premlčacej dobe, ktorá neplynie až od okamihu zosplatenia úveru, ale podľa § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka, už odo dňa splatnosti tej splátky úveru, kvôli ktorej došlo k zosplateniu úveru. Tak by premlčacia doba začala plynúť ešte viac, ako 3 mesiace pred samotným zosplatením úveru. Prvoinštančný súd neuviedol, od ktorej nezaplatennej splátky malo dôjsť k zosplateniu úveru a akým spôsobom vypočítal dlžnú sumu, ktorú súd priznal žalobcovi.

Podľa žalovanej je nárok premlčaný, a preto nie je možné ho vymáhať. Žalovaná počas konania namietala platnosť zmluvy, s ktorou sa však prvoinštančný súd nevysporiadal.

Prvoinštančný súd sa nevysporiadal ani s okolnosťou, v akom rozsahu bol dlh vysporiadaný v konkurznom konaní sp. zn. 2K/43/2014, kde si žalobca uplatnil pohľadávku voči úpadcovi F. C..

Preto žiadala, aby odvolací súd vo vyhovujúcom výroku zmenil rozhodnutie prvoinštančného súdu a žalobu zamietol v celom rozsahu. Žalovaná si uplatnila nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Alternatívne žiadala rozsudok vo vyhovujúcom výroku zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. K odvolaniu žalovanej zaujal písomné stanovisko žalobca, Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a.s., ktorá považovala rozhodnutie vo vyhovujúcom výroku za správne. Argumentáciu žalovanej považuje za nedôvodnú, a preto v tejto napadnutej časti navrhla rozsudok prvoinštančného súdu ako vecne správny potvrdiť a uplatnila si nárok na náhradu trov konania.

5. Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku II., III. IV., V. a VI. a závislého výroku VII. podala odvolanie Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a.s., pôvodný žalobca. Namietala, že prvoinštančný súd po zrušení veci odvolacím súdom nariadil niekoľko pojednávanií. Na pojednávaní dňa 9.9.2021 vo vzťahu k potenciálnej existencii neprijateľných zmluvných podmienok vyslovil predbežný právny názor, že za predbežne neprijateľnú zmluvnú podmienku považuje iba čl. 2 ods. 2 úverovej zmluvy. Žalobca následne na pojednávaní namietal, že toto ustanovenie je v súlade s právnymi predpismi. Prvoinštančný súd sa s týmito tvrdeniami stotožnil, ako to vyplýva z obsahu zápisnice a toto ustanovenie už za neprijateľnú zmluvnú podmienku nepovažoval. Prvoinštančný súd v priebehu konania ani raz nevyslovil, že úverová zmluva, prípadne všeobecné obchodné podmienky pre stavebné sporenie obsahujú podľa jeho názoru aj ďalšie neprijateľné zmluvné podmienky. Závery prvoinštančného súdu o neprijateľných zmluvných podmienkach žalobcu prekvapili. Súd nemusí vyhlásovať uznesenie o začatí konania o neprijateľných zmluvných podmienkach v spotrebiteľskej zmluve, avšak musí dať možnosť stranám sporu sa vyjadriť k možnému posúdeniu neprijateľnosti zmluvnej podmienky tak, aby bolo rozhodnutie predvídateľné. Závery prvoinštančného súdu sú prekvapujúce, zjavne nespravodlivé. Žalobca bol takýmto postupom prvoinštančného súdu zaskočený.

Žalobca považuje postup súdu a jeho závery vo vzťahu k vyhláseniu neprijateľných zmluvných podmienok za neakceptovateľné.

Prvoinštančný súd náležitým spôsobom neodôvodnil vyhlásené zmluvné podmienky za neprijateľné, čím výrazne zasiahol do práv a oprávnených záujmov žalobcu. Ak považoval taký zásah za nevyhnutný, mal tento zásah kvalifikovane odôvodniť. Súd však iba v rozsahu niekoľkých krátkych odsekov vágne konštatoval údajnú neprijateľnosť viacerých zmluvných podmienok bez bližšieho zdôvodnenia svojich záverov. Žalobca bližšie namietal nesprávne závery prvoinštančného súdu k jednotlivým výrokom, ktorými považoval zmluvné podmienky za neprijateľné.

Ďalej žalobca namietal záver prvoinštančného súdu, ktorý spočíva v konštatovaní, že nebolo preukázané riadne zosplatnenie úveru žalobcom. Prvoinštančný súd sa vôbec nevysporiadal s rozpornosťou tvrdení žalovanej v otázke jej reálnej adresy pobytu, a to napriek výslovnému pokynu odvolacieho súdu. Žiadosť o okamžité splatenie úveru bola žalovanej zaslaná v novembri 2010 na adresu G. XXX, E., na poslednú známu adresu, ktorú oznámila žalobcovi telefonicky v roku 2010. Žalovanej bola žiadosť o okamžité splatenie úveru neúspešne doručovaná do vlastných rúk. Následne bola uložená na pošte, pričom žalovaná zásielku neprevzala v odbernej lehote. Táto skutočnosť vyplýva z oznámenia pošty a okrem iného potvrdzuje, že žalovaná sa na uvedenej adrese zdržiavala, pretože v opačnom prípade by zásielka bola vrátená s poznámkou „adresát neznámy“. Keďže adresa G. XXX E. bola korešpondenčnou adresou žalovanej, žalobca by objektívne nemohol mať o nej vedomosť bez toho, aby mu ju žalovaná oznámila. Žiadosť o okamžité splatenie úveru sa dostala do dispozičnej sféry žalovanej, táto mala objektívnu možnosť oboznámiť sa s jej obsahom, a preto nastali účinky doručenia žiadosti žalovanej. Žalovaná svojím nezodpovedným správaním vyvolala situáciu, že nedošlo k riadnej úhrade dlhu.

Žalobca ďalej poukázal na to, že aj ochrana spotrebiteľa má svoje medze a limity a nie je možné v prospech spotrebiteľa zohľadniť jeho ľahkomyselnosť a nezodpovednosť.

Preto žalobkyňa žiadala, aby v napadnutom rozsahu bolo žalobe v celom rozsahu vyhovie a napadnuté výroky o neprijateľných zmluvných podmienkach boli zrušené. Žiadala, aby jej bola priznaná náhrada trov konania.

6. Po vyhlásení rozsudku prvoinštančného súdu, po podaní odvolania stranami sporu, ale pred rozhodnutím odvolacieho súdu dňa 31.3.2022 oznámila spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., že došlo k zmene subjektu na strane žalobcu, keď bola pohľadávka spoločnosti Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a.s., Grösslingova 77, 824 68 Bratislava, IČO: 31 351 026 postúpená spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803 na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 1.3.2022. Pohľadávka voči žalovanej bola súčasťou postúpených pohľadávok. Preto pôvodný žalobca, stavebná sporiteľňa, požiadala súd o pripustenie zmeny subjektu konania na strane žalobcu tak, že namiesto pôvodného žalobcu Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a.s., vstúpi do konania spoločnosť EOS

KSI Slovensko, s.r.o., ako žalobca. Z konania spoločnosť Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a.s., vystúpi. Zároveň bol predložený súhlas spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o. so vstupom do tohto konania. Na základe uvedených procesných návrhov prvoinštančný Okresný súd Humenné uznesením č.k. 12C/41/2019-226 zo dňa 4.4.2022 rozhodol, že pripúšťa zmenu na strane žalobcu tak, že aktuálnym žalobcom sa stáva spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 21.4.2022.

7. Vzhľadom na uvedené procesné zmeny v rámci priebehu odvolacieho konania odvolací súd aplikoval ust. § 382 CSP, pretože mal za to, že s poukazom na zmenu žalobcu sa na vec vzťahujú ustanovenia všeobecne záväzného právneho predpisu, ktoré v doterajšom rozhodovaní veci neboli použité a sú pre rozhodnutie veci rozhodujúce. Preto vyzval strany sporu, aby sa k možnému použitiu ustanovenia § 92 ods. 8 zák. o bankách vyjadrili.

Žalobca EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, k výzve odvolacieho súdu uviedol, že dlh žalovanej bol právnym predchodcom riadne zosplatený. Následne v súlade s § 92 ods. 8 zák. o bankách žalovaná bola opakovane vyzývaná na úhradu dlhu, inak postupca vyvinie všetky úkony potrebné na vymoženie pohľadávky. Žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve banky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a teda postupca neporušil ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách a porušenie bankového tajomstva. Žiadal žalobe vyhovieť.

Žalovaná k výzve súdu sa nevyjadrila.

8. Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 34 CSP preskúmal napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu podľa zásad uvedených v § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario a zistil, že rozhodnutie prvoinštančného súdu, vzhľadom na procesnú situáciu, ktorú spôsobil v konaní žalobca, nie je správne.

9. Podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách č. 483/2001 Z.z., ak je napriek písomnej výzve banky, alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie, ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke, alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu, ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu, vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke, alebo pobočke zahraničnej banky, presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

10. V súlade s citovaným zákonným ustanovením odvolací súd konštatuje, že je potrebné po tom, čo bolo odvolaciemu súdu preukázané postúpenie pohľadávky z banky na nebankový subjekt, skúmať podmienky postúpenia pohľadávky, vyplývajúce z ust. § 92 ods. 8 prvej vety zákona o bankách, kde sú uvedené striktné predpoklady, ktoré musia byť splnené, za ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu. Bez splnenia všetkých týchto podmienok k postúpeniu bankovej pohľadávky nesmie prísť. Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom.

11. V súvislosti s postupovaním pohľadávky je potrebné preto zistiť, či nadobúdateľ pohľadávky je vecne legitimovaný v prejednávanej veci a či je účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje uplatnený nárok vo veci.

V prejednávanej veci žalobca, ktorý namiesto pôvodného žalobcu – banky, vstúpil do konania, odvodzuje svoju vecnú legitimáciu zo zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorenej s bankou. Súd bol preto povinný skúmať, či pri postupovaní pohľadávky boli splnené všetky zákonné predpoklady vyplývajúce z § 92 ods. 8 zákona o bankách.

Podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, môže byť predmetom postúpenia pohľadávky len taká pohľadávka, ktorá je splatná. Na to, aby bolo možné konštatovať riadne zosplatnenie bankovej pohľadávky, musia byť splnené zákonné predpoklady vyplývajúce z ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a ďalej z § 565 Občianskeho zákonníka.

Prvoinštančný súd sa v napadnutom rozsudku riadnym zosplatnením bankovej pohľadávky zaoberal a dospel k záveru, že pre absenciu preukázania doručenia výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nie je možné túto pohľadávku považovať za platne zosplatnenú.

Z obsahu spisového materiálu totiž vyplýva, že pôvodný žalobca, teda ešte banka, neuniesla dôkazné bremeno o preukázaní doručenia zásielky obsahujúcej výzvu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka do dispozičnej sféry žalovanej (a predtým aj jej nebohého manžela). Zo spisu totiž vyplýva, že výzva vyplývajúca z § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka bola vyhotovená, avšak dôkaz o jej doručení do dispozičnej sféry žalovanej právny predchodca žalobcu nepreukázal a dostal sa do dôkaznej núdze.

Je irelevantné, tak, ako to namietal právny predchodca žalobcu v odvolaní, na akú adresu (trvalého bydliska alebo korešpondenčnú) bola táto listina doručovaná, pre platné doručenie listiny postačuje preukázanie, že žalovaná (a jej nebohý manžel) mali možnosť sa s obsahom doručovanej listiny oboznámiť.

Tým, že nebol splnený prvý predpoklad, a to riadne doručenie výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka do dispozičnej sféry žalovanej, zosplatnenie úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka, aj keď vykonané riadne a preukázané doručovanie do dispozičnej sféry žalovanej (a jej nebohého manžela) nemôže už konvalidovať chýbajúcu výzvu vyplývajúcu z § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Tým, že úver riadne nebol zosplatnený a tým, že bolo potrebné podľa prvoinštančného súdu rozhodnúť len o splátkach ku dňu konania prvoinštančného súdu, svedčí o tom, že nebolo možné platne bankovú pohľadávku postúpiť zmluvou o postúpení a vychádzať zo situácie, že banka platne svoju pohľadávku voči žalovanej postúpila a aktuálny žalobca, ktorý v priebehu odvolacieho konania vstúpil do konania namiesto pôvodného žalobcu, je aktívne vecne legitimovaný v tomto spore, teda že mu svedčia hmotnoprávne následky uzatvorenej zmluvy o úvere.

12. Aby bolo možné túto bankovú pohľadávku ďalej platne postúpiť na nový subjekt, bolo potrebné ešte navyše zrealizovať aj písomnú výzvu banky dlžníkovi, ktorý je v omeškaní viac ako 90 dní podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách a až tak pristúpiť k postúpeniu pohľadávky. Táto výzva súdu preukázaná nebola.

13. Preto odvolací súd, keďže nemal splnené zákonné predpoklady postúpenia pohľadávky, nemohol v prospech žalobcu priznať akékoľvek práva vyplývajúce z úverového vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou na jednej strane, ale ani nemohol žalobkyni priznať práva vyplývajúce z ust. § 298 a § 295 CSP, kde bolo rozhodnuté o neprijateľných zmluvných podmienkach. Preto odvolací súd napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu s poukazom na ust. § 388, v spojení s § 390 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie vo vyhovujúcom výroku a vo výroku o určení neplatnosti zmluvných podmienok zmenil a žalobu zamietol.

Odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP rozsudok prvoinštančného súdu v zamietavom výroku potvrdil s tým, že na zamietnutie výroku aplikoval ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách a tým považoval rozhodnutie prvoinštančného súdu v tejto časti za vecne správne.

14. O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a § 362 ods. 1, 2 CSP.

V odvolacom konaní a v celom konaní bola úspešnou stranou sporu žalovaná, voči ktorej bola žaloba v celom rozsahu zamietnutá. Preto žalovanej patrí nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením prvoinštančným súdom.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolaateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).